

Una altra Rodoreda, si us plau

2008-12-27 13:15:16

M'aixeco després d'un meravellós dia de Sant Esteve amb la família. Decideixo que una repassada a la premsa digitalitzada m'estalviarà de sortir al carrer per cercar el diari, avui plou a bots i barrals.

Tampoc no sortiré a cercar només el diari, una notícia m'ha deixat entretingut fins ara: [Manca de respecte en l'Any Rodoreda](#) Diré que m'he quedat sorprès per nota publicada al diari Avui. Sembla ser que l'any 2008, que està a punt de finir, no vol acabar amb un dolç homenatge a [Mercè Rodoreda](#).

Diu l'article que un conjunt d'escriptors:

...acaben de treure el manifest *En defensa de l'obra de Mercè Rodoreda*, en què es critica sense embuts la política de la Fundació Rodoreda per la línia de publicar i permetre la publicació en edicions adreçades al gran públic d'obres que l'escriptora havia descartat expressament.

“Comminem la Fundació Rodoreda a impedir la reedició de la primera versió d'*Aloma* i dels contes infantils en col·leccions destinades al gran públic. I a no publicar, dins les *Obres completes*, el que la mateixa Rodoreda, expressament, no volia que tornés a veure la llum”.

Com sempre vivim en un país de manifestos i de manifestants. Tothom té dret a dir-hi la seva. Això és salut cultural i, sobretot, mental. Sembla ser doncs, que diversos escriptors s'han erigit en salvaguardans de l'escriptora Mercè Rodoreda. Com si el patrimoni cultural que l'escriptora va produir els pertanyés de forma exclusiva. No volen que allò o allò altre es publiqui perquè no donaria una *visió correcta* de l'escriptora.

En un context tardomodern com el nostre: quina és o deixa de ser la lectura correcta? Quina és la Mercè Rodoreda que se'ns vol oferir?

El discurs que es planteja ací, es molt clar: alta cultura i baixa cultura. Els signants del manifest deuen trobar que la societat no està *preparada* per descobrir una «altra Rodoreda». Volen continuar oferint-nos la «Rodoreda Clàssica» que tothom coneix. Ells per altra banda, sí que realment coneixen a la «Rodoreda autèntica» que és la conformada per totes les Rodoredes que hem esmentant: l'oculta, la popular, la clàssica.

A veure si som capaços de veure la malifeta que aquest signants ens volen vendre: ells sempre podran recórrer al textos —que la mateixa Rodoreda volia ocultar, mentre que la resta de mortals ens haurem de conformar amb els típics.

::: A l'ombra de l'atzavara /// mariano arranz i muñoz :::

Una altra Rodoreda, si us plau

Clar, ells, els signants del manifest pressuposen que la societat catalana no entendria a l'«altra Rodoreda». Mentre que ells sí que tindrien permís per tal de recórrer i llegir els textos que s'han ocultat al gran públic.

Darrera un Van Gogh hi ha un altre Van Gogh. Quan es dóna aquesta troballa tothom es congratula. Amb Salvador Espriu també es van publicar textos que ell no va publicar mai en vida. Crec que vivim en una societat molt viciada de tics i manies. Conèixer una «altra Rodoreda» enriqueix la mateixa escriptora.

Fotografia agafada del perfil: <http://flickr.com/photos/engra/>